

Tato práce je věnována problematice slovesných paradigmat *hablara* a *hablase* v současné španělštině. Ukázali jsme, že použití paradigmatu *hablara* je z historických důvodů mnohem širší než užití paradigmatu *hablase*, které je možné použít jen ve funkci subjunktivu. Tvar *hablara* (a nikoliv *hablase*) lze v souladu s platnou jazykovou normou použít i ve významu předminulého času indikativu (přestože se toto použití obecně nedoporučuje), dále pak namísto kondicionálu u modálních sloves *querer*, *deber* a *poder* a zároveň i v apodozi podmínkových souvětí nereálných v přítomnosti. Tato dvě paradigmata se tedy dají mezi sebou libovolně zaměňovat jen v případě, že plní subjunktivní funkci. Na základě vlastní frekvenční analýzy dvaceti nejpoužívanějších španělských sloves v jazykovém korpusu CREA bylo prokázáno, že četnost výskytu tvaru *hablase* je ve Španělsku průměrně 18% a v Latinské Americe průměrně pouze 10%. Tvrzení některých jazykovědců, že frekvence formy na *-se* je obecně mírně vyšší v záporných větách naše analýza daného korpusového materiálu nepotvrdila, nicméně analýza paralelního korpusu InterCorp naznačila, že frekvence paradigmatu *hablase* roste (o 7%) v podmínkových souvětích nereálných po spojce *,si'*.